

ΔΑΦΝΗ

ΙΔΡΥΤΗΣ ΣΠΥΡΟΣ Κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

ΕΤΟΣ Α' - ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

ΑΡΙΘΜΟΣ 45

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 9 Ἰουνίου 1910

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΤΙΜΟΣ ΔΕΠΑΣΤΑΣ

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Κ. ΔΕΠΑΣΤΑΣ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 10 ΛΕΠΤΑ

Γραφεία: ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ 34

ΑΠΟ ΤΟΝ ΘΕΑΤΡΙΚΟΝ ΚΟΣΜΟΝ



Ἡ διαπρεπὴς ἀριστοτέχνης καὶ διευθύντρια τοῦ Ν. Θεάτρου κ.

ΦΩΦΩ ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ

ἢ τόσον ἐπιτυχῶς ὑποκρίθησα προχθὲς τὴν «Μπουμπουλίναν»

“ΔΑΦΝΗ”, ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΕΚΑΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ουδέμια αίτησις προς έγγραφην συνδρομητών λαμβάνεται υπ' όπιν, εάν δεν συνοδεύεται υπό του αντίτιμου.

ΑΝΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΝ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΜΑΣ ΑΝΑ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑΝ (Εντυπίσεις και σκέψεις)

Η πλατεία της Λαρίσης, αρκετά έκτεταμένη είναι το κέντρον των Λαριστινών, μετά το Άλκαζάρ. Δεν υπάρχει Λαριστινός, δεν υπάρχει κόρη ή δεσποίνα, η οποία να μη έξελθη εις την πλατείαν, να αναπνεύση καθαρόν αέρα, να βιά, να επιδείξη, να φερτάση.

Την ημέραν εκείνην εξαιρετικώς υπήρξε τοσούτη η σοφοσύνη, τοσούτη η συγκέντρωσις, ώστε μόνι ήτο αδύνατον να ξεχωρίσω πρόσωπα, να ξεχωρίσω μορφάς.

Και μόνον όταν η άμαζονική σιλουέτα της κ. Σκούρου με την άριστοτεχνικήν κατατομήν της αντιπαρήλθε πρό έμου συνήλθον εκ της εκπλήξεως, ένδοξα έκαυτον έπιστοκομωμένον έν Άθηναις και έπίστησα την προσηγόνην μου εις τάς πρό έμου παρελθούσας δεσποίνας και δεσποινίδας.

Και περνούν ούτω πρό των όρθλαμών μου ή ώρα ή κ. Σοφία Δεσπόση, ή κ. Νόνη Οικονομίδου, ή κ. Φιλοπούλου, ή άδρα κ. Τσιμηνάκη, ή κ. Μεταξά, ή κ. Αργυροπούλου του Νομάρχου, ή κ. Αστριαδού του Δημάρχου με τουαλέταν γαρί, ή κ. Μεσσηνή, ή κ. Γαργάλα, ή κ. Ματθίλδη Ν. Φιλίου, ή κ. Ελένη Σκόδρα, ή κ. Βιάχου, ή κ. Όρεξ, ή κ. Λίλη Σάπκα του Προέδρου της Φιλοπόρου, ή κ. Καρανίκα, ή κ. Μπέμπη, ή κ. Λουίζα Σαμπετά και άλλα.

Και ύπερ αυτών ή επιβάλλουσα μορφή της κ. Αλεξάνδρας Κοντογιώργη, ή ευγενής κ. Κοκκίδου, ή άριστοτεχνική κατατομή της κ. Πατσουρίδου και ή γλυκεία και συμπαθής κ. Στρομπούλη.

Και με την πάροδον των κυριών αντιπαρέργονται πρό έμου αί ώς μέλισσαι βομβούσαι νεαράι Λαριστινάι, με τάς ώραιάς άμμιέσεις των, με τάς ευγενείς μορφάς των, λαλιότερα άηρόνων υπερήφανοι, με δάδιμα θεϊόν λεπτεπίλεπτοι τους πρόπουσ ύπερ τάς ευγενείς ευγενείς και ύπερ τάς χαριέσας χαριέσας.

Έδώ μνήθις Ιωάννα Τοιμνιάκη, πρότερον χαρίτωσ και ευγενείας, άμμιλομένη εις την χάριν και την ώραιότητα με την δά Αλεξοτή Γ. Δεσπόση, άμμιότερα άγγελιοποιόμενες και χαριτωμένες, Έκει δε αίδες αδέλφαι Ιαρού, Άρη, Μητοάκη, Ιωαννίδου και Νίσα Δεσπόση.

Έντεθεν αι δεσ Έλ. Γκοιλινοπούλου, Κοκο. Μεσοτήρα, Δορήντη με τάς έλληνικάς κατατομάς των και Άννα και Μαρίκα Δεσπόση θανασοτού κάλλους. Έκτεθεν αι δεσ Μαντζούκα, Περιδικάκη, Πιπνοπούλου, Αναγνώστου, Αναγνωστοπούλου, Έλ. Παταγωγιώργη, Άσα, Ζαφειτάου, Στεργίου, Σκαβέντζου, Κυβελά και τόσες άλλες γελαστές και χαριτωμένες ύπάδεις, ή χάρις των όποιων συγκεντρώει και παρασύρει έπισθεν αυτών σωρίαν όλων νεαρών λεοντιδών, θλιβομένων διά την μη έκλήρωσιν των... πόθων των.

Και είναι ώραιόν όντως το θέμα νεαρού λεοντιδού, ός ό κ. Ριζόπουλος, παρακολουθούτος έπιμόνος όμήλικα τον κόρην, την κόρην των δνεύρων του, άκνιζόμενον έπιδοτικώς, σιρβίντος το άνταραγον μονοτάκι του και καθισταμένου γελίου, άπέναντι δλοκλήρον ροινονίας, ήτις όμως μηδ' αούτο του πατρός τον έξαιρουμένου, γνωρίζουσα τι καπνόν φοιμάεισ όδοντυχής ούτος νεαρός έκφυλός, τον περιβάλλει διά της περιφρονησεώς της.

Όταν πλέον ή πλατεία ένενώθη έργνα εκείθεν έπισπεύθην τά δύο κάλλιστα σχετικώς ένοδοχέα φαγητού των «Φοινικα» του κ. Κολιποπούλου και τον «Ερμήν» του κ. Βουζίκη, έκαμα μίαν βόλταν άνά τά Ζαχαροπλαστέα των Γ. Πα...

Table with 2 columns: Name and Price. Includes items like 'Εσωτερικού', 'Εξωτερικού', 'Αμερικηής', 'Ρωσσίας'.

Η ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ

Αλήθεια τι άλλοκοτος ή φάσις των πραγμάτων! όπου ε' αυτί τον έλαστος θελήση να προτείη, θ' άκούση να κυκλοφορή δι' όλων των στομάτων πώς δεν υπάρχει σήμερον ποσώς έμπιστοσύνη!

- List of names and prices: Κυρία μου, σάς αγαπώ έξ όλης μου καρδίας... Νά με άφήσετε ήουχη, σάς άπαντά έκείνη... Όμως έγώ σάς αγαπώ μετ' άφιλοκροθείας...

Ούτω και ή Κυβέρνησις εις όει μ' άν προτείηθι εύρη στάς προτάσεις της σωρίαν προσκομιμάτων δεν θάη βέβαια κ' αυτή καμιά έμπιστοσύνη... Τοιαυτή είνε, δυστυχώς, ή φάσις των πραγμάτων! Σ...

λάσκα επί της πλατείας, Α. Πατέρα και Α. Παγιοπούλου και κατέληξα εις τό ένοδοχέιον μου, όπου με άνέμενον οι φίλοι μου διά να πάμε εις τό φρούριον όπου ό κ. Ζήσης Δημητρίου είχε φέρει τον περιήμον καγαριοσούαχτην Μέμον.

Εις τό προσεχές. Μία νύχτα στον καργιόζη. Η έορτή της Αγ. Μαρίνας. Άλλαι έντυπίσεις μου έν Λαρίσης. Μετάβασις εις Βόλον.

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Νέα Σκηνη. Όλη την εβδομάδα έπαίχθησαν τά παλαιά «Παναθηναία» του κ. Αννίνου και Σία τά «Χαρίνια» του κ. Δελιακατερίνη, και «Μιά γελοία κωμωδία γιά σοβαρούς άνθρώπουσ» του διασήμου Άγγλου συγγραφέου, Oscar Wile.

Προστοιμάζονται με πολλήν έπιμέλειαν γιά την έρχομένην εβδομάδα: Το τρίπρακτον δραματικόν έργον «Άλιος Κόσμος» του κ. Σ. Νικολοπούλου, το όποιον έδημοσιεύθη προ μηνών εις την «Δάφνην» μετά την θωμαμβεντικην έπιτυχίαν του και διά τό όποιον τόσα καλά έγραψεν δλοκλήρος ό Άθηναϊός Τύπος και «Ο κομήτης του Χάλεϊ» νέα έπιθεώρησις του έκλεκτού συνεργάτου μας κ. Τριου Μοραϊτίου, με πολύ γιοιομογραμμικήν, με ώραία τραγούδια και φαιδρά έπιπέσιδια.

Νέον Θέατρον (Άλάμπρα) Μετά την «Σάνταν» ή όποία έδομείωσε τρεΐς παραστάσεις, έπαίχθη άρκετά έντυχώς ή τριπρακτός κωμωδία «Κάι έξρω». Από του Σαββάτου παίζεται συνεχώς «ή Μπουμπούλινα» νέον δραμ. έργον του κ. Καθαρίου εις τρεΐς πράξεις. Οι ήθοποιοί έμοριαν καλόν, να του προσθέσουν και τεταύτην με...

Αθήναιον. Έπαίχθησαν με πολλήν έπιτυχίαν «Ο Σαλιμιπάγκος», «Καπετάν Γιακουμάς», «Τύχη της Μαρούδας», «Χορός του Ζυλόγγου» κλπ. Προστοιμάζονται άρκετά νέα έργα Έλληνικά και ξένα.

Νεαπόλεωσ. Μετά την «Μόνα Βάννα» του Mactierlick έπαίχθη ό «Έμπορος της Βενετίας» του Σαίξπηρ από τον κ. Κοντογιάννην με έξαιρετικην έπιτυχίαν κατά το σύστημα του διασήμου Γερμανού ήθοποίου Πόσσοερ. Η κ. Στεφάνου ως Πορκία ήτον πολύ καλή. Προστοιμάζονται «Έρωσ φρονεί» του Bataille, ή «Ζητιάννα» ή «Πάργα» του Πετροσιάδου και ή «Πενταγυώτισσα» του Κυριακού κλπ. Απόψε ό «Αθανάσιος Διάκος» του κ. Γαλανού. ό όποιοσ θά κάμη και σχετικην είσαγωγήν.

Αργινώτη. Θαυμάσιος θίασος άκροβατών.

Table with 2 columns: Name and Price. Includes items like 'Άγγελια και διαφημίσεις', 'Καταχωρ. Τραπεζών και Έταιριών', 'Ετήσια', 'Εσωτερικού', 'Εξωτερικού', 'Αμερικηής', 'Ρωσσίας'.

Κάθε βράδυ νέα νούμερα. Μουσική τελεία και κινηματογράφος με ταινιάς έκτάκτου γοητείας. Έκλεκτός κόσμος πλημμυρίζει τακτικώς τό θέατρον.

Λοιουσιάδου. (Πειραιώσ) Η προχθεσινή παραστάσις των «Άνθρωποφάγων» ήτο πανηγυρική. Όλοι οι Πειραιείς μάζευοντι εις τό μοναδικόν αυτό κέντρον γιά να άπολαύσουν τον άγαπημένον τους Παντόπουλον με τόν έκλεκτόν θίασόν του. Παίζονται διαρκώς νέα έργα και από τά παλαιά τά κάλλιστα, πάντοτε δε μετά ζηλευτής έπιτυχίας.

Βαριετέ. Διαλεκτικά όλα τά έργα που έπαίχθησαν αυτήν την εβδομάδα «Η Βαρβάρα» του Γκόρχυ και ή «Κρήνη» νέον έργον του μεγάλου γερμανού συγγραφέου Walter Bloems άποδοθέντα πλέον ή τελείως ύπό του θίασου έσημειωσαν έπιτυχίαν πρώτης γραμμής.

Ίδίως εις τό τελευταίον ή κ. Κυβελή και ό κ. Παταγωγιώργη έπαίξαν με μεγάλην φυσικότητα και είχαν στιγμιάς έξάρσεωσ πράγματι καλλιτεχνικήσ. Την Κυριακήν έπαίξαν την «Ζωζέτταν». Χθές δε και προχθές τό νέον έργον του κ. Χρ. Δαραιέζη «Ιόνη». Η παραστάσις του έργου έδικαιολόγησε τελείως την άγωνίαν με την όποιαν τό άνέμενον όλος ό κόσμος των γραμμάτων. Προποφάνης ύπήρξεν ή συγκέντρωσις τόσου πολλού άλλα κυρίως τόσον έκλεκτού κόσμου εις θεατρικην πρώτην. Ο,τι έξέχον εις ώραιότητα, εις αούφτην, εις χάριν και εις ευγένειαν από τά Άθην. σαλίονα είχε συρρέσθη την Δευτέραν στό Βαριετέ διά να χειροκροτήση τόν διακεκριμένον και άριστοτέτην συγγραφέα της «Φαιας και Νυμφαίας» και τόν «Ρόθον της Ίεργιούσ» άλλα περισσότερο τον αισθητικόν. Τόν γόνθα δημουργόν της «Ιόνησ» που έξερε τόσον θαυμάσιον, τοσούτα ομονικά, να συνδυάζη τό σκηνικόν περιβάλλον με την ψυχολογικην διαθεσιν τόν προσώπων.

Η όποιοσις βεβαίως, άν έξαιρεση κανείς τάς κ. Κυβελήν και Σ. Άλκαίον δεν συνετέλεσε καθόλου εις την έπιτυχίαν του έργου, μάλλον δε ήλάττωσε κατά πολύ την εκ της παρατάσεωσ έντύπωσιν.

Άλλ' ή ύποβλητική γοητεία του συγγραφέου επί του καινού τόσον διά των αούρωτάτων και πλήρων λυρικήσ έξάρσεωσ διαλόγων, όσον και διά των άπαραμίλλου καλλιτεχνικού γούστου σκηνικόν διακόσμωσ, κυρίως της δευτέρας πράξεωσ εις την «καθούσαν των των, ύπερβινησε την εκ της άτυχοσ έκτελέσεωσ έλαττωθείσαν έντύπωσιν και ή έπιτυχία του έργου έπασπραγίσθη διά ζωηρών έπιευφημιών και χειροκροτημάτων. Εις τό τέλος εκάστης των τριών πράξεων ή κ. Κυβελή και ό συγγραφέουs έλλήθησαν επανειλημμένως επί της σκηνήσ. Το έργον πιθανόν να παιγθή και άπόψε. Κ. Δς.

Άλλ' ή ύποβλητική γοητεία του συγγραφέου επί του καινού τόσον διά των αούρωτάτων και πλήρων λυρικήσ έξάρσεωσ διαλόγων, όσον και διά των άπαραμίλλου καλλιτεχνικού γούστου σκηνικόν διακόσμωσ, κυρίως της δευτέρας πράξεωσ εις την «καθούσαν των των, ύπερβινησε την εκ της άτυχοσ έκτελέσεωσ έλαττωθείσαν έντύπωσιν και ή έπιτυχία του έργου έπασπραγίσθη διά ζωηρών έπιευφημιών και χειροκροτημάτων. Εις τό τέλος εκάστης των τριών πράξεων ή κ. Κυβελή και ό συγγραφέουs έλλήθησαν επανειλημμένως επί της σκηνήσ. Το έργον πιθανόν να παιγθή και άπόψε. Κ. Δς.

Άλλ' ή ύποβλητική γοητεία του συγγραφέου επί του καινού τόσον διά των αούρωτάτων και πλήρων λυρικήσ έξάρσεωσ διαλόγων, όσον και διά των άπαραμίλλου καλλιτεχνικού γούστου σκηνικόν διακόσμωσ, κυρίως της δευτέρας πράξεωσ εις την «καθούσαν των των, ύπερβινησε την εκ της άτυχοσ έκτελέσεωσ έλαττωθείσαν έντύπωσιν και ή έπιτυχία του έργου έπασπραγίσθη διά ζωηρών έπιευφημιών και χειροκροτημάτων. Εις τό τέλος εκάστης των τριών πράξεων ή κ. Κυβελή και ό συγγραφέουs έλλήθησαν επανειλημμένως επί της σκηνήσ. Το έργον πιθανόν να παιγθή και άπόψε. Κ. Δς.

Άλλ' ή ύποβλητική γοητεία του συγγραφέου επί του καινού τόσον διά των αούρωτάτων και πλήρων λυρικήσ έξάρσεωσ διαλόγων, όσον και διά των άπαραμίλλου καλλιτεχνικού γούστου σκηνικόν διακόσμωσ, κυρίως της δευτέρας πράξεωσ εις την «καθούσαν των των, ύπερβινησε την εκ της άτυχοσ έκτελέσεωσ έλαττωθείσαν έντύπωσιν και ή έπιτυχία του έργου έπασπραγίσθη διά ζωηρών έπιευφημιών και χειροκροτημάτων. Εις τό τέλος εκάστης των τριών πράξεων ή κ. Κυβελή και ό συγγραφέουs έλλήθησαν επανειλημμένως επί της σκηνήσ. Το έργον πιθανόν να παιγθή και άπόψε. Κ. Δς.

ΠΑΝΣΕΔΕΣ

Πολλάι δυστυχία εινε τόσον καλά μετμημενάσιν όστε φαίνονται ως εύτυχία. Ο,τι σπείρει ή όργη τά συγκομιζει ή μετάνοιε.

Ο άνθρωπος είναι οιοσ ό έρωσ αυτού. Ανάμνησις είναι ή σιά της ευτυχίας. Αί γυναίκες και αι άκανθα εικόλοσ προσκολλώνται' άλλα δεν απαλλάσσεται τις αυτών άνευ άμυχήσ.

Αί άναμνήσεσι είναι βράκτον γήρατοσ, όσ αι έλπίδεσ πτέρυξ νεότητοσ. Βεγαρδάκης. Η ανθρώπινοσ καρδιά είναι όργανον άτελέσ, λύρα άνευ χορδών και όσ εκ τουτού άναγκάζομεθα να παραγάγομεν τοσ ήχοσ της γαρξ επί του πόνου του ιδιάζοντοσ εις τοσ στεναγμούσ. Σατοβριάν.

Άθηναι, εκ της συλλογήσ μου «Αεκαλίον»

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ ΤΗΣ «ΑΝΕΜΩΝΗΣ» ΣΕ ΟΣΑ ΓΡΑΦΗΚΑΝΕ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥΣ ΖΗΤΟΥΝΕ ΜΟΝΟΙ ΤΟΥΣ ΤΗΝ ΕΠΕΜΒΑΣΙΝ ΤΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΣ

Η «Δάφνη» θεωρείται υπερήφανοσ διότι μόνον αυτή άνέλαβε την υπερασπισιν των συντακτών της «Ανεμώνησ» καθ' ών τόσα κατηγορία άπεδοθήσαν ύπό διαφόρων καλοθελητών.

Η εν είδει άπαντήσεωσ κατωτέρω δημοσιευομένη έπιστολή άποδεικνύει πασιφανώς ύπερ τίνος εινε τό δίκαιον και τίνεσ τά θύματα. Και ύποθέτομεν ότι μετά την άνευ προκαταλήψεωσ άνάγνωσιν ταύτησ θά πεισθώσιν όλοι και εκείνοι όσοι έγραψαν κατά των δυστυχών και έντιμωτάτων αυτών νέον ότι όντως διεπράξαν μέγα άδίκημα να παρεξηγήσωσι και παρεξηγήσωσι άθώα φιλολογικά προϊόντα, δίδοντεσ εις αυτά άνήθικον χροιάν, ένφ πράγματι οι συντάκται αυτών ό,τι έγραψαν, τό έγραψαν έξ άγνήσ και αγαθήσ προαιρέσεωσ έξ άπλήσ εκτιμήσεωσ και πρό πάντων εκ παιδικήσ άφελείας.

Άλλωσ τε αυτή αιτή ή έπιστομένη εξέτασις ένδσ εκάστον εκ των γραφόντων εις την «Ανεμώνην» ένδεικνύει τό άδικον της έπιθέσεωσ και τό αούτοχρημα συνοκρατικόν αυτήσ, καθόσον πλήρ των κ. κ. Παλαμά και Βλαχογιάννη περι της ήθικήσ και έντιμότητοσ των όποιων ουδέμια χωρεί συζητήσις και ό κ. Μαγκάνησ, του όποιου μελέται πολλαί έδημοσιεύθησαν εις τό Έμπρός, τό μηνιαιον παράστημα των Άθηνών, την Ελλάδα, την Δάφνην, και εις πλείστα περιοδικά και ό κ. Δαπαθιώτησ του όποιου την συνεργασίαν έπιζητούσιν όλα τά Έλληνικά περιοδικά των όποιων αι σελίδεσ γέμοντι με ώραία ποιήματα του και όλοι οι άλλοι εινε άμείπτον ήθικήσ. Διά τί δύναται τις να ειπή περί του Γέννη Τουρνάκη, του Ν. Αποστολοπούλου, του Έχτωρα Άδωνι, του Πάνου Φλώρου και του Παύλου Δαμπρινού, των όποιων τό τελείωσ άσπιλον και ήθικόν παρεθόν ουδέις δύναται να άμφισβητήση; Άλλ' οι κατά των συντακτών της «Ανεμώνησ» γραψάντεσ, καταλεθθέντεσ ύπό προκαταλήψεωσ δεν έκαμαν άλλο τι ειμή τοσ έντιμούσ και ήθικούσ στοχασμούσ των νεαρών ποιητών να περιβάλλωσι με τόν πέπλον της κακοηθείας, ίσωσ έξ αγαθήσ προαιρέσεωσ διά να προλάβωσι πιθανόν δλοσθημα, ίσωσ όμωσ και έξ... όπισθοβουλίαι!...

Άγαπητή «Δάφνη»

Όταν πρωτοεφάνη ή «Ανεμώνη» μέρ ριχτήκανε ή διάφορεσ έφημερίδεσ γιατί έμαρτεσ τάχα... μακαροί, τόρα που είδαμε πώς με την κατηγορία τοσ αυτή δεσ μπόρεσαν να μάζε κανόνοσ τίποτα τό ριζανε οι άνθρωποι στό ζήτημα της ήθικήσ και μάζε παρουσιάζουσε στό κοινό γιά έκφυλλούσ.

Και τόρα έπειτα από τόσο θόρυβο που γαινε γύρω από τό όνομά μας και τό φύλλο μας έχομίμοσε και μείμ' ένα χαμόγελο, χαμόγελο από οίχτο γιά τοσ διάφορούσ νεόβγαλτοσ ήθικολόγουσ! να ρωτήσωμε. Τι κατηγορούν από την «Ανεμώνη»; τά έργα που περιέχει ως άνήθικα ή τοσ συντακτεσ της! Άν μόν θέλουσε να κατηγορήσωμε τά πρώτα τότε που εύρισκοντεσ σ' αυτά την έπίδραση του Oscar Wilde; Άν πάλι θέλουσε να κατηγορήσωμε τοσ συντάκται, πώς τολήσανε να τό κάνουνε γι' άνθρώπουσ που τοσ πεθό πολλούδεσ να νεοφρίζουσε και στα έργα των όποιων δε βρισκοντεσ τίποτα τό άνήθικο, τό έκφυλλο.

Άλλ' όσ εινε μάζε δόδοθηκε και γιά μιά άκόμα φορά ή περίστασι να δοίμε όχι περά την άπογοήτεση που συνεθίσανε να χύνουσε στοσ νέουσ μερικοί από τοσ νομιζόμενουσ ποιητά! συγγραφέι! και μείμ δε έξέρουμε τί άλλο, άλλα και τό πόσο πίσω βρισκόμαστε άκόμη στην άντίληψη του ώραιού και της Τέχνησ.

Και βλέπομε να έχρονται διάφοροι κοινοφίλοσοφοι να πέρνουτε τό τιμημένο όνομα του άγγλου ποιητή του Wilde και να τό μεταχειρίζονται με τόσην άναίδεια στα σαξιαμαρογραφημάτα τουσ άν να ήτανε πρόσωπο ίσο τουσ και τόν άποκαλούσε άγγλο έκφυλλο και ούτε του δινανε τόν τίλοτου ποιητή που φαίνεται θά τόν κρατάη γιά τόν έναυτό του ό... συγγραφέουσ των «Παναθηναίων».

Έπειτα έχρονται άλλοι και ξεχωρίζουσε τόν Wilde άπ' τό ποιητικόν του έργο ύβρίζοντεσ αναίδεστα αυτών και πνευόντεσ τό έργο του και μ' αυτό νομίζουσε πώς προσφέρουσε έκδούλευση και λιβαγούτοσ στον Άγγλον ποιητή που μόνος

καθένας θέλει να βρίζε τόν άλλονε γιά να κούβει τις δικέσ τουσ ποιητέσ μάζε άσασ τά περίφημα «Κορίτσια μας»... γιά τά όποια κλπ.

Έπειτα ή «Πατρις» μάζε έπλαστογράφησε την ύπογραφή γιά να ξεδιαιλίει μερικά ιδιαιτερά της με τό «Χρόνο» και ρωτάμε εινε άξιόπρεπειά έφημερίδοσ αυτή; Τόρα στα τελευταία με τά βρωμερότερα λόγια μάζε έβροίξε στην «Εσπερινή» κ' ό Σταδόπουλοσ κ' έχοντασ ύπόψη μας ότι εκείνοι που μιλάνε πεύδ πολύ γιά ήθικη κατά κανόνα εινε οι πεύδ άνήθικοι δεν μπορούμε παρά να πιστέψουμε πώς τέτοιοσ όρισμένα θά εινε ό Σταδόπουλοσ.

Δεν μένει τίποτα άλλο παρά από τις στήλεσ της «Εσπερινήσ» να πνεύσει και καμιά άλλη... αέρα γιά συμπλήρωση του καταλόγου των ήθικολόγουσ.

Τόρα τελειώνοντασ άπαντοίμε σ' όλουσ δίχωσ έξαιρεση τοσ ψευδοσεμνόντοφουσ και κοινοχρονογραφοφουσ που άναλάβαινε με τήση προθυμία να υπερασπίσωμε την δημοσσία ήθια.

Πέρασεν ό καιρόσ που μπορούσε κανένας να κρυφτεί πίσω από τό δάκτυλό του και εινε άρκετά γνωστοί τοιοι και ποία εινε τά αίτια του έκφυλλισμού μας άν ύπόγει χει τέτοιοσ. Έμείμ μιά γιά πάντα λέμε πώς δεν έχουμε σκοπό να ξανασοληθώμε με τις κοιταμάδεσ του ένόσ και του άλλου νεογογράφου όπωσ κ' άν τόν λένε κ' ότι θά έξακολουθήσωμε τό έργο μας με την ίδια πάντα άγνότητα της σκέψησ και του λογισμού που τό διακρίνει.

Είμαστε άρκετά ίκανοι και μελετημένοι πολύ περισσότερο από τι μάζε νομίζουσε και θά έξακολουθήσωμε την αξιόλογη φιλολογική μας έργασία άνεληφραστοι από της ψευδοδιαφοροσ των διαφόρων φαμιφαρόνων της φιλολογίας.

Τόρα δε σώνει παρά να κρίνει ή Κοινωνία και ό κ. Εισαγγελεύσ των όποιων έπιπλαστήκανε όλοι όσοι γράψανε εναντίον μας και τόν όποιον παρακαλοίμε όπωσ στή περιπτώσιν που θά έχει μνήσιν εναντίον μας να σπείσει να την ενεργήση ή άν δεν έχει να σπείσει α ύ τ ε π α γ γ ε λ τ ω σ να μάζε πιάσει όλουσ από τό αυτί χωρις να ρωτήση τοσ μ π α μ π α δ ε σ μας και να μάζε διάκη έχοντασ όμωσ ύπ' όψει του μάζε με τά φυλλάδια της «Ανεμώνησ», και όλα τά έωσ τόρα βγαλίμενα έργα όλων έξισινον που μάζε έβρούσανε και τά μυθιστορήματα των έφημεριδων που μάζε παρουσιάζουσε σ' τη Κοινωνία γιά άνήθικοσ και έτσι θά μάζε δοθεί περίστασις να δείξωμε και σ' τόν Εισαγγελέα και στή Κοινωνία τοιόν τά έργα εινε περισσότερο άνήθικα.

Αθήνα 7 Ιουνίου 1910

Ο Διευθυντής της Ανεμώνης ΕΧΤΩΡΑΣ ΑΔΩΝΙΣ

Σ. Α. Όσ εκ κακήσ κατασκευήσ του κλισέ των συντακτών της «Ανεμώνησ», ήναγκάσθημεν να παραγγείλωμε άλλο, όπερ θά δημοσιευθή εις τό προσεχές φύλλον.

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ο εκ Καστορίας και έν Λαρίση διαμένων λαμπρόσ νέοσ και πλείστον σπανίων προσηματών κάτοχοσ κ. Άλέξανδροσ Β. Ωρολογόπουλοσ (άδελφοσ του έν Λαρίση έπιλέκτου συνεργάτου και άναποκριτοφ μας κ. Άχιλλέωσ Β. Ωρολογόπουλου) δούσ προχθεσ ένώπιον των καθηγητών της νομικήσ σχολήσ τάς επί διδακτορία έξετασεσ άνεληφρήθη διάκτορο με λίαν έπιζήλον βαθμόν. Η «Δάφνη» τφ εύχεται όμοιον έπιτυχίαν και έν τφ πρακτικφ του σταδίφ.



Ο Πρόεδρος του συστάθεντος Αναθεωρητικού δικαστηρίου δια την δίκην του Αμβροσίου Μητροπολίτου Αθηνών.

ΓΙΑΤΙ:

Γιατί να κλαίω, να στενάζω, να πονώ, άφου πειά άδεν οδ συγγινώ; Δός μου τής λημοσύνης τδ νερό να πιώ σιγά, σιγά να σέ... Ξεχνώ!!!

Κέα. La Diabliesse

ΘΕΡΙΝΑ ΚΡΥΟΛΟΓΗΜΑΤΑ * ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΜΕ ΤΟΝ ΞΥΛΟΘΡΑΥΣΤΗΝ

Εκινήσαμεν επί τέλους, τόσον καιρόν μετά τδ έγγλημα, προς συνάντησιν τού προσφιλούς μας Ξυλοθραυστού. Ο δυστυχής έστερημένος πλέον τής παρομιώδους λευκότητος, την όποιαν εζήλευαν πολλαί τών λευκοτέρων τής κοινωνίας μας σελίδων, έκύταζε τούς διαβάτας μ' ένα τέτοιο παράπονο, που δέν έβραστηχθήκαμε και την ήρωτήσαμεν. Καλέ τ' ήταν τούτο πάλι, κύριε Ξυλοθραύστα, τί άπότομος μετατροπή ήταν αυτή; Μετατροπή, θέλετε να πείτε, μετατροπή, και τδ κόκκινον άνέβηκε μέχρι τών παρειών του. Ησθάνθημεν και ήμεις την ανάγκην να κοκκινήσωμεν, αλλά τού κάκου. Τδ ιδιόν μας ουτε καν παρεβάλλετο με τδ ιδιόν του χρώμα. Και τώρα τί σκέπτεσθε να κάμπετε, κύριε Ξυλοθραύστα; Χά... μήπως μπορώ να κάνω και τίποτε... Ξέρω γώ... πρέπει όπως δήποτε να εφρεθή τρόπος ώστε ν' αποκλίνητε την... ύβριν. Ίως κανένα μπάτιο δέν θα ήταν άσχημο. Ο φίλος μας έξεράθηκε στα γέλια. Ένομιόσατε, μιά άπαντή, ότι εινε δυνατόν να έπιανεφθώ κανένα από τδ λουτρά τής 'Ο-

ΑΣ ΕΙΝΑΙ!...

Δέν έννοιωσες στα στήθη σου κανά παλμό για μένα μικρή, μελαγχρινή; Και δσα λόγια είπαμε, άχ; όλα πάν χαμένα στου πόθου τη φρονή; 'Ας είναι!... ζήσε ευτυχής, στον κόσμον ευδαιμόνει μά 'μένα μη λησμονεί.

Βόλος Θεόδ. Ρηγιός

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ

Ο έμβρότης και έμπνευσμένος συνεργάτης τής «Δάφνης» και διαπρεπής έπιμελητής τής χειρουργικής εν τω Έθνικώ Πανεπιστημίω κ. Δημήτριος Ν. Ζορμπάς, υιός τού στρατηγού και ύπουργού τών Στρατιωτικών, κατά τόν τελευταίον διαγωνισμόν προς κατάταξιν εν τω στρατώ δέκα νέων άνθυπιάτρων, άρίστευσε κατ' αυτόν και ήλθε πρώτος κατά σειράν έπιτυχίας μεταξύ 19 συναδέλφων του.

Ο θριαμβός ουτός τού διακεκριμένου Έπιστήμονος κ. Δ. Ζορμπά άφείλεται τδ μεν εις τας άριστας σπουδας τας όποιας έχει κάμει εν Έλλάδι, τδ δε εις την επί ολόκληρα έτη εν Παρισίοις τελειοποίησιν αυτού παρδ τού παγκοσμίου φήμης καθηγητή τής χειρουργικής κ Τουφιέ, τού όποιου διατέλεσεν [επί διατίαν βοηθός, και παρδ τού διαπρεπή καθηγητή τής Παθολογίας κ. Ντελαφουά, τού όποιου επί μακρόν ύπήρξε μαθητής. Εις πάντα δε ταύτα δέον να προσθέσωμεν και την άτομικήν πείραν την όποιαν έχει άποκτήσει ουτός επί εξαετίαν ολόκληρον, ήτις έχει διέλθει από τής έποχής κατά την όποιαν έλαβε τδ έπιστημονικόν σπλιμα του μετ' άριστας εξετάσεις.

Δέν εινε δε ή πρώτη φορά, κατά την όποιαν θά φέρη ό κ. Ζορμπάς την σπάην τού έλληνος αξιωματικού, διότι και πρό έτών έφερε ταύτην και όη λίαν επαξίως, καθ' ήν έποχην ύπηρετεί την Πατρίδα ως έφεδρος άνθυπίατρος εν τω Α' Στρατιωτικώ Νοσοκομείω τών Αθηνών. Από τής έποχής δ' έκείνης, άρχίσας συγγράφων έμβριθεστάτας ιατρικάς και χειρουργικάς πραγματείας, ήδη διά πλείστον τούτουτων έχει κοσμήσει διάφορα ιατρικά περιοδικά.

Άπαντες οι αξιωματικοί τού ύγειονομικού σώματος, επί τή άποκτήσει τούτουτου συναδέλφου, εινε λίαν υπερήφανοι, διότι ό κ. Ζορμπάς ου μόνον εινε τέλειος έπιστήμων και υιός τού πρώτου Αρχιηγού τού Στρατιωτικού Συνδέσμου αλλά και έγγονος τών άηττήτων και ένδοξων στρατηγών τού ισρού άγώνος τού 21 Κίτσου Τζαβέλλα και Νικολάου Κριεζώτου' επί πλέον δε έχει και πάντα τδ φυσικά στρατιωτικά προσόντα, δια τδ όποια και διεκρίθη ως έφεδρος αξιωματικός. Εις Στρατιωτικός



Ο ήθοποιος κ. Γαβαθιώτης, ό διαπλάσας τόν ρόλον τού Νώντα εις τδ «Παναθήναια».

ΣΤΗΝ ΔΛΗΘΕΙΑ

ΣΤΕΦΑΝΟ ΜΑΡΤΖΩΚΗ

Έπάλεψα ό δόλιος έπάλεψα για Ξένα ύπόφερα—ότιμένα ύπόφερα πολλά

Έπάτησα σ' άγκάθια σκληρά για να Σ' ύψώσω για να σου Ξαναδώσω την πρώτη σου όμορφιά

Τού κάκου όμως! τδ ψέμμα τδ μαύρο έχει σκεπάση τη μαύρη τούτη πλάση ολόγυρα πυκνά.

Και δε νικείται έγώ όμως θα Ξακλουθώ την πάλη έτούτη τη μεγάλη ώ ναι! παντοτεινά...

Άργος 1910. Σπύρος Α. Παναγιωτόπουλος

ΣΤΟ ΚΥΜΑ

Κύμα, λησμονεί μια στιγμή και σύ, άχ! μνήμα σκάβης για τδ βράχο' λησμονεί τη δουλειά σου τη χρυσή και δός έμέ τη δύναμι σου νάχω.

Μνήματ' άπέραντα ν' ανιζώ να θάλω κάποι' όνειρατα παληά. Τδ κάθε τι π' όφείληκα να πνιζώ στη λησμονημένη σου άρογιαλιά...

Πήλιον Θεόδωρος Ρηγιός

Άφιερωμένο στη λατρευτή μου ΜΑΡΙΚΑ ΚΑΛΛ.

ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ ΕΝΑ ΧΡΟΝΟ

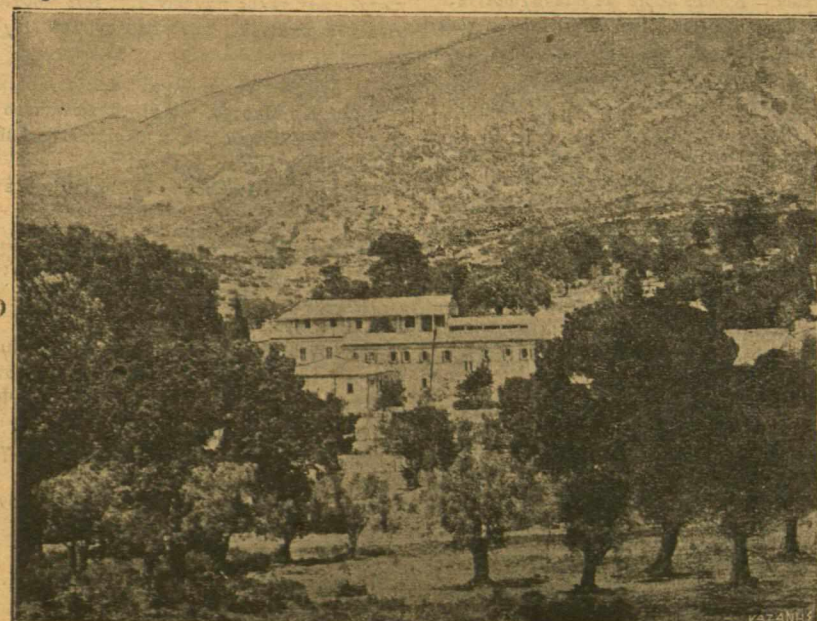
Ένας χρόνος ολόκληρος έπέρασε, άγάπη μου, από τδ καιρό που σε πρωτοείδα, ώ καλλίτερα να μη σε έβλεπα, να περνής απ' έμπρός μου.

Ήταν Μεγάλη Παρασκευή και σύ άκολουθώντας τδ παλιό έθιμο ένθους από εκκλησιά σε εκκλησιά και μάζεις λουλούδια, και προσκύναγες τδ τάφο τού Σωτήρος μας.

Μαζύ με τη θλίψη τής ημέρας και άλλη περδ μεγάλη θλίψη μου μνήμη στη καρδιά μου μολίς σε είδα!

Πώς θυμάμαι άκόμη εκείνη την ημέρα! Πόσες γλυκίς άναμνήσεις και πόσες γλυκίς ελπίδες αισθάνομαι για σένα από τότε!

Υστερα από ένα χρόνο σε Ξαναείδα προχθές στο Φάληρο. Ήσουν άπαράλλακτη, μάλλο φόρεμα κάτασπρο σαν τη ψυχή σου την άγνή σαν τδ αισθήματά σου τδ άθφα.



Η ΜΟΝΗ ΠΕΝΤΕΛΗΣ ή όποια έφώταζε προχθές

Πόσες φορές δέν σε επόθησα να σε Ξαναδώ και πόσες φορές δέν σ' έβλεπα φανταστικά έμπρός μου, σαν καλοκαιρινή όπτασία σαν άπατηλό όνειρο... Και τώρα πάλι έμπρός μου με τδ γυνικά ματάκια σου, μέσ' στα όπο'α διαβάζει κανείς εύκολα όλες τής ιδιοτροπίας τής καρδιάς σου όλες τής σκέψεις τής ψυχής σου. Ήσουν για τής φίλης σου χαροπή για μένα όμως όμιρική. άπαθής, άδιάφορη χωρίς να μω' δείχνης καθόλου ότι άντελήφθης, ότι έννοιωσες τή στενοχωρία μου, τη θλίψη μου, τδ πόνο μου.

Γέλοσες με τής φίλης σου χωρίς να δείχνης ότι με είδες. Ένώ μεσ' στη καρδιά σου εινε άδύνατον να μη έννοιωσες τδ πόνο τής καρδιάς μου τη θλίψη μου, τη δυστυχία μου. Την άγάπη που έχω για σένα.

Ω! Πώς περνούν γλήγορα τδ χρόνια άγάπη μου;

Ω πώς περνούν γλήγορα και ή ποιό ευτυχέστερες στιγμές τής ζωής. Και σαν τόν Λαμαρίνο παρεκάλεσα και έγω τδ χρόνο να κρατήση τδ δρόμο του και τής ευτυχισμένες στιγμές τής ζωής να μη φεύγουν τόσο γλήγορα.

Άλλ' έμέ, τι δυστυχία ό χρόνος δέν μ' άκούει και φεύγει και φεύγει πολύ γλήγορα.

Ω! πόσες φορές δέν άπεφάσισα στην πρώτη μας συνάντησι να κατορθώσω να σου έκδηλώσω την άγάπη μου, που ένα χρόνο τώρα μου πλήγωσες την καρδιά μου και έγινε άγίατρευτη ώ! πόσες φορές πάλι έμεινα βουβός, άλαλος στο μεγαλειό της ψυχής σου, έμπρός στην ήρεμία τής ματιάς σου.

Περνώ ό χρόνος γλήγορα, άνοιωτος, και φεύγει και έγω, ψάχνω να εβρω την ευτυχία μου και την ήρεμία τής ψυχής μου, που έχασα από τη πρώτη μέρα που σε πρωτοείδα.

Άδικα όμως ψάχνω!!! Την ευτυχία μου και όλα τάλλα μου τάχεις κλεμμένα σου...

Η δυστυχία μου γίνεται μεγαλειότερη, φοβερότερη, όσο περισσότερο σε συλλογίζομαι, όσο περισσότερο σε βλέπω, όσο περισσότερο σε λαχταρώ ή ψυχή μου.

Και τώρα; Τώρα μου μένει κόσμος ή έλπίδα μιάς νέας ζωής, ένός νέου κόσμου, τής πραγματικής ευτυχίας.

Και ή έλπίδα αυτή με κάνει για ύποφερό χωρίς κανένα παράπονο για τδ βάσανα που μου προσέχει ή άνάμνησί σου. Άχ! κόσμε!! κόσμε! έν έλπειε και αυτή ή έλπίδα από τούς ανθρώπους!!!

Πειραιεύς 31 (5) 1910. Ν. Καμπανάος

Οι άνθρωποι οι όποιοι ζώσι δίχως να έχωσιν όρισμένον σκοπόν εν τω βίω των, όμοιάζουσι τούς κοπηλάτας ότινες στρέφουσι τδ νώτα εις τδ σημειον προς τδ όποιον διευθύνονται.



Ο άφιχθείς προχθές βασιλεύς μας, κατά φωτογραφίαν ληφθείς εν Ρώμη.

ΣΤΟ ΓΥΙΟ ΤΗΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ

Έριξε τδ θέλος τδ χροστύ να με πληρώτεις μεσ' τ'τα στήθη θέλω να νοιώσω τι θα πη άγάπης παρομοιω τής Αφροδίτης γυιέ.

Τά θέλω γώ τδ μάγικα σου να άπλωθούν έμπρός μου δε σκιαζομαι τδ δίχτυα σου δε μοιάζω τ' άλλου κόσμου Έμπρός λοιπόν μικρέ...

Άθήνα: Διόικα Αθ. Μπέτσινα

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

«Κλαίωμεν ειρή και ως ένυχν εν τω άνεμω τής ζωής. Ο πόνος χρησιμοποιεί ήμιν ως πύξιν, αλλά τδ πάθη έλέγχουσι τόπον άνέμων».

Β. Οδγκώ — Η ήλικία τών γυναικών εινε όρολόγιον, άπερ εν μεν τη νεανική ήλική βραίνει έμπρός, από δε τής ώριμου ώσιου. Σααδέν

— Οδδέν όμοιάζει τόσο προς την άδικίαν, όσον ή βραδέως αποδιδομένη δικαιοσύνη. Stael

— Ο έρως όμοιάζει προς τδ μικρόβιον, διότι τδ μεν μικρόβιον καταβιβρώσκει τούς πνεύμονας, ό δε έρως την καρδίαν.

Mefistofells — Έν τη αληθώς άγάπηση καρδίη ή ή ζηλοτυπία φρονεί τον έρωτα ή δ έρως την ζηλοτυπίαν. De-la-Rosifouco

(Έκ τής συλλογής Α. Δροσοπούλου)

ΑΚΟΜΑ ΧΘΕΣ

Ακόμα χθές ό άσπλαγην με φίλας στο στόμα και μουλέγες άχ φίλα με άχ σφιγγε με άκόμα Τά χείλη σου τδ κόκκινα που σαν κεράσια μοιάζουν εν' αλήθεια άρά γε πώς τδ φίλιά θα πάρουν;

Ακόμα χθές όταν γίνικα τδ Ξανθό σου ειχες κεφαλή γυρμένο με άπόφασι μέσ' τη θεομή μ' άγκάλη Και μουλέγες άγάπα με θά σ' αγαπάω αιώνια πάνε άχ πάν' τδ όμορφα τδ ζηλεμένα χρόνια

Ακόμα χθές! Και σήμερα; Ποιά μάγισσα ζηλότυπη με τη σκληρή υοσφή της, Έπληρε την άγάπη μας και έφυγε μαζύ της, ποιά Μοίρα άσπλαγην καιά ζήλεν' τή χαρά μας Και άρπαξε και νέκρωσε τδ τόσα τδ φίλιά μας;

Ιούνιος 1910 Κωνστ. Ήλιάδης

ΝΑ ΕΛΠΙΖΩ;

Μάτια μ' ολόμαυρα βελουδένια μάτια την πτωχίην καρδούλα μου, κάνατε κομμάτια...

Μάτια μ' άστεροζώτα σάς... φοικτοσκόζω στο γλυκό σας κύταγμα πρέπει να έλπίζω;

Λάρισα Θεσσαλή Παρθένος

GABRIELE D'ANNUNZIO

Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΜΑΝΩΛΗ Κ. ΜΑΓΚΑΚΗ

Κ' ή άναμνήσεις μας, ή τόσες μήπως δέν δι- νουν κάποια νέα θελκτικότητα στην αγάπη μας; «Ναί τόν αγαπώ και τού χαρίζομαι δλό- κληρη. Σε διάστημα δύο χρόνων μ' άλλαξεν δλοκληρωτικά μ' έκανε μιά νέα γυναίκα με νέα αισθήματα με νέα ψυχή με νέαν άντίληψη. Εί- μαι τό πλάσιμα του. Μπορεί να μεθύσει από μένα όπως από μιά σκέψη μου. Είμαι όλη δική του και τώρα και πάντοτε!...» Και σφίγγοντας ά- κόμα περισσότερο άπάνω του τόν έαυτό της, τόν ρώτησε!

—Δέν είπ' ευτυχισμένος! Έκείνος με κάποιαν άνατριχίλαν ευτυχίας ά- πήτησε!

—Ναί είμ' ευτυχισμένος!

Και όταν άκουσαν τό σφύριγμα της σιδηρο- δρομικής μηχανής ή καρδιάς τους μαζί έκτύπη- σαν. «Επί τέλους ήτανε μόνος μέσα στό βαγρό- νι. Έξλεισαν τά τζάμια, άκουσαν να προχωρή- τού τραίνο, φιλήθηκαν, σφιχταγκάλιστηκαν, έ- πρόφεραν όλες της θωπευτικές λέξεις που στό διάστημα της αγάπης τους είχαν εξαντλήσει, κι' ύστερα κοιλιά καθισμένοι ό ένας δίπλα στον άλλον άφριναν να ζωγραφίζεται στα μάτια και στα χείλη τους ένα χαμόγελο...» Έβλεπαν τά μονότονα χωριά να γίνονται μέσ' στους μενε- ξεδένιους άγριούς...

—Η Ίππολύτη τού είπτε: —'Ακούμησε τό κεφάλι σου στό γονάτα μου άπάνω και κοιμήσου.

'Ακούμησεν εκείνος: «Υστερα:

—'Ο άνεμος έχάλασε τά μουστάκια σου. Και με τά δακτυλάκια της προσπάθησε να τα- κτοποιήση κάτι τρίχες που έπεφταν στό στόμα

του. Υστερα περνώντας τά χέρια της μέσα στό μαλλιά του:

— Έχεις πολύ μακρά ματόκλαδα κι' εσύ! Και για ν' τά θαυμάση καλλίτερα τού έ- κλεισε τά μάτια.

Υστερα έχάιδρε το μέτωπό του, ακόμα τού έφίλησε με τη σειρά όλα του τά δάκτυλα. Με τό άργόν άνοιγμα τού στόματός της, ό Γιώρ- γος, παρατηρούσε τούς γιονισμένους τών δον- τιών της κάλους με τό άργό και άνεπιτήδευ- τον εκείνο άνοιγμα, σαν άνθους διπετάλου, μία μαργαριταρένια λάμψη έφεγγε στα βράθη τών καλύκων. Αυτό τό παιχνιδί τούς βύθισε σε κάποια νοσταλγία έρωτος: Ξεχνούσαν κι' ήταν ευτυχείς και τό μονότονο σφύριμο τού τραίνου τούς νανούριζε ένθ' εσιγροφόρεναν άπάτης λόγια. Τού είπεν εκείνη χαμογελών- τας:

— Είπε τό πρώτο ταξίδι που κάνομε μαζί; είνε ή πρώτη φορά που μόνος είμαστε μέσα σε βαγρόνι.

Κι' ό Γιώργος που είχε αισθανθή ώστόσο κάποια ταραχή και κάποιαν επιθυμία, άναση- κώθηκε και την έφίλησε στό λαϊμό' εκείνη καί τού σιγοείπε μεσ' στ' αυτί του, ένθ' έλαμ- παν τά μάτια της: «Εκείνος καί τής άποκρί- θηκε κι' ή Ίππολύτη τού φώναξε:

—'Όχι, όχι. 'Ός τό βράδυ πρέπει να εί- μαστε ήσυχοι. Πρέπει να περιμένουμε. Και σε λίγο για ν' άποσυλλήση τόν έρωμένο της.

—Αυτή την έποχή δέν θα είνε σχεδόν κανείς στό 'Άλμπαν. Τι όμορφα που θάμαστε μόνος μας μέσα σ' ένα μοναχικό ξενοδοχείο! Θα μάς περάσουνε για νεοπαντρεμένους.

Έτυλίχθηκε μέσα στό πανοφόρι της και ά- κούμησε τόν ώμο τού έρωμένου της.

— Σήμερα κάνει κρύο, ε'; Μόλις φθάσαμε πρέπει ν' ανάψωμε φωτιά και να πάρωμεν ένα τσάι.

«Να, ποιά χαρά ήτανε γι' αυτούς αυτές ή σκέ- ψεις. Αυτές ή συγκοινωνούσες για τής τέρ- ψεις τού μέλλοντος μεγάλωναν περισσότερο την τωρινή τους άρατήτην επιθυμία. Έσιώπασαν κι' ένωσαν τά χείλη τους σ' ένα φιλή άτέλειω-

το... 'Ο παράνομος πόθος τυφλός και άκατά- σκετος τούς έπληξε.

—'Αξαφνα ό Γιώργος γονάτισε μπροστά της.

— Θέλεις; Παραδόθηκεν εκείνη, αντί για κάθεάπότησι. Κάποιος πέπλος, τούς φάνηκε, πώς σκέπασε και τών δυνάωνε τους τά μάτια άμέσως, κά- ποιαν έσωτερική ταραχήν αισθανθήκαν να σβήνη, κάποια χαρά να τούς ξεπερνούη.

Η φωτιά έσβυσε μέσα στής φανταστικής κίμαρης την έστία, τό κρεββάτι τούς φάνηκε παγωμένο και ή σιωπή βαρεία. Η Ίππολύτη παρατηρούσε τώρα τ' άτέλειωτα μονότονα χω- ράκια που έμάκραιναν κι' έχάνονταν μέσ' στις σκιές.

Δίπλα της ό Γιώργος βυθισμένος σε σκέ- ψεις. Κάτι παράξενο τού φαινόταν πώς έ- βλεπε μπροστά του και τόν έβασάνιζε, κάτι φοβερό, που δέν μπορούσε να διώξη γιατί τά μάτια δέ σφαλάνε της ψυχής:

— Τι συλλογίσαι; τόν ρώτησε θλιμμένα ή Ίππολύτη.

— Έσένα.

—'Εσύλογίζονταν εκείνος. «Χωρίς άλλο, ό- πως μ' έμένα τώρα, έτσι θαξε βρεθή άλλοτε μοναχή με τόν άνδρα της. 'Ισως αυτή ή ανά- μνησις να της δίνη όλη τη θλίψη.» Υστερα θυμήθηκε της περιπλανήσεως τους στό σταθμό και την έπιρροή που μπορεί νάχη μιά ματιά στό νευρικό σύστημα. «Τι φρένη, τι φρένη» κι' άνατήθησε: όπως ήξερε ή Ίππολύτη αυτό ήταν ένα σύμπτωμα βαθειάς λύπης. Τού πήρε τό χέρι και τόν ρώτησε:

—'Αποφρέεις;

Με τό κεφάλι του έγνεψε «ναί» κυττάζον- τας την με πονετικό χαμόγελο. Έκείνη έπο- τίμησε να σιωπήσ η από φόβο καμιάς σκλη- ρής άπανήσεως. Τόν έφίλησε στό μέτωπο, σαν για να λύση τόν κόμπο αυτών τών με- λαγχολικών σκέψεων.

— Να ή Cocchine! Έφώναξε σαν ξαναλα- φρομένη άπ' τά βράθη της καρδιάς της μόλις έσφύριζε τό τραίνο κοντεύοντας στό σταθμό. ('Ακολουθεί)

—'Ακούμησε τό κεφάλι σου στό γονάτα μου άπάνω και κοιμήσου.

'Ακούμησεν εκείνος: «Υστερα:

—'Ο άνεμος έχάλασε τά μουστάκια σου. Και με τά δακτυλάκια της προσπάθησε να τα- κτοποιήση κάτι τρίχες που έπεφταν στό στόμα

Ο ΑΡΣΕΝ ΛΟΥΠΕΝ

ΚΩΜΩΔΙΑ ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΡΕΙΣ

Κατ' άριστοτεχνικήν μετάφρασιν της Δος ALEX.

«Ρωαία περνάς τόν καιρόν σου» άμριβάλλω άν ώς προσκεκλημένη έπερνούσατε καλλίτερα. 'Ο Δουξ—Ζερμαίν.

Ζερμαίν.— Άγαπητέ μου, σάς παρακαλώ, έχετε την έλευσινή συνήθειαν ν' ανακατεύεσθε εις τά πράγματα τού σπητιού.

Δέν μπορώ πλέον να κάμω παρατήρησιν ου- τε εις τόν ύπνετην μου.

'Ο Δουξ, διαμαρτυρούμενος.— Ζερμαίν! Γιά μιά μικρή άπροσεξία.

Ζερμαίν, δεικνύουσα προς την Σόνια καί φακέλλους που ήσαν πεσμένοι κάτω.— Θα μα- ζεύσετε όλα αυτά και θα τά φέρετε εις τό δω- μάτιόν μου.

(Με άνυπομονησίαν) Λοιπόν; Σόνια.— Μάλιστα, δεσποινίς.

Η Ζερμαίν φεύγει, ή δέ Σόνια σκύπτει.

'Ο Δουξ.— σπεύδων. 'Όχι, 'Όχι, σάς παρα- καλώ. (μαζεύει τούς φακέλλους. Είνε και οι δύο γονατισμένοι ό ένας πλησίον τού άλλου.)

Σεύρετε ή Ζερμαίν είνε καλή κατά βάθος. Μη την συνειρίζεσθε άν καμιά φορά είνε όλιγον... άποτομος.

Σόνια.— Δέν τό παρετήρησα.

'Ο Δουξ.— 'Α! καλλίτερα. γιατί ένό- μισα.

Σόνια.— 'Όχι, 'Όχι. —'Ο Δουξ.— Σεύρετε. αυτή ύπήρξε πάν- τοτε ευτυχής, και δέν καταλαβαίνει. δέν σκέπτεται. (έγειρόνται)

Θά έλυπούμην πολύ εάν ό τρόπος της σάς έλύπησε.

Σόνια.— 'Όχι! Μα τό πιστεύετε αυτό... όχι. 'Ο Δουξ, δίδων αυτή τούς φακέλλους συγ- γρόνως τούς κρατεί. 'Ορίστε. Μήπως είνε πολύ βαρύ;

Σόνια.— 'Όχι... όχι... εύχαριστώ.

Η Σόνια λαμβάνει τούς φακέλλους, άλλ' ό Δουξ εξακολουθεί να τούς κρατεί και αυτός, και την κυττάζει στα μάτια.

'Ο Δουξ.— Μήπως θέλετε να σάς βοηθήσω εις τίποτε άλλο;

Σόνια.— 'Όχι, κύριε δουξ. Η Σόνια λα- μβάνει την χείρα τήν φίλει, είτα φεύγει!

ΣΚΗΝΗ VI

'Ο Δουξ, Γκουρνέυ-Μαρτέν, Σαράλε και οι υιοί του.

Γκουρνέυ-Μαρτέν, εισερχόμενος, όλιγον άπο- τόμος.— 'Όχι, είνε ή τελευταία τιμή. Αν θέλετε πάρετε τού, είδημή άφησάτε το. Ειπότε μου άντίο ή ναί.

Σαράλε πατήρ.— Είνε πολύ άκριβό.

Γκουρνέυ-Μαρτέν.— 'Ακριβό; Έν αυτοκίνητον έχάτο ήππων. 'Αλλά, κύριε με στενοχωρείτε.

Μία έκτακτη μηχανή που την ήγώρασα τριά- ντα χιλιάδες φράγκα, και σάς την δίδω τώρα 19 χιλιάδες και να ίδητε πως τρέχει.

Σαράλε πατήρ.— Δέκα έννεα χιλιάδες είνε πολύ άκριβό.

Γκουρνέυ Μαρτέν στον Ζάν-Ζαν — ώδή- γησε τούς κυρίους να ίδουν τό αυτοκίνητον και να τεθής ύπο τās διαταγās των. (Έξέρχον- ται έκτός τού Δουκος και τού Μαρτέν) ωραία τούς την κατάρρα.

'Ο Δουξ.— Αυτό δέν μ' εκπλήττει καθόλου από σάς.

Γκουρνέυ-Μαρτέν.—Φαντάσου. Αυτό τό αυ- τοκίνητον τό ήγώρασα πρό 4 έτών 19 χιλιάδας φράγκα μα τώρα δέν ζήζει: ούτε χίλιας.

Λοιπόν δέν μ' έρωτάτε τά νέα, τί είπεν ό ύποψος;

'Ο Δουξ, με άδιαφορίαν.—'Αλήθεια τί νέα; Σκοτεινάζει ό Φερμίνος εισέρχεται και άνά- πτει την λάμπαν.

Γκουρνέυ-Μαρτέν.—Τό ψήρισμα της παρα- σσημοφορίας σας θα ύπογραφή αύτην. Και μπο- ρείτε να θεωρήσθε ως παρατημοφορημένος. Έγπιζώ να είσθε ευτυχής, ε';

'Ο Δουξ.— Βεβαίως. Γκουρνέυ-Μαρτέν.—'Εγώ είμαι ένθουσιασμέ-

νος.Τό επιθυμώστα πολύ αυτό. Κι' έπειτα άπ' όλιγον καιρόν ποίπει: να σκεφθώμεν για την 'Ακαδημία.

'Ο Δουξ, μειδιών.—Γιά την 'Ακαδημία! άλλα δέν έχω κανένα τίτλον.

Γκουρνέυ-Μαρτέν.—Πώς κανένα τίτλον, εί- σθε δουξ!

'Ο Δουξ.—Ναί προσαώς.

Γκουρνέυ-Μαρτέν.—Δίδω την κόρην μου εις ένα δούκα ό όποιος θα παυστημορορηθή και από την 'Ακαδημίαν, διότι τό αξίζει. Γιατί γελάτε;

'Ο Δουξ.—Τίποτε, σάς άκούω. μ' εκπλή- τετε.

Γκουρνέυ-Μαρτέν.—Σας άποπλανίζω, ε'; Η άλήθεια είνε, ότι όλα τά ξέρω. Άγαπώ την τέγγνη, τās ωραίας εικόνας, τούς ωραίους τά- πητας, και τέλος πάντων ό,τι είνε ωραϊόν και χωρίς να έπαινώσω τόν έαυτόν μου...έχω πολύ γούστο.

'Ο Δουξ.—Αί συλλήγαι σας τό δεικνύουν. Γαχυρνέυ-Μαρτέν.—Και τό καλλίτερον δέν τό είδατε, τό διάδημα της πριγκηπίττης Lamballe, αξίζει 500 χιλιάδας φράγκα.

'Ο Δουξ.—Διάβοος! Γι' αυτό τό επιθυμεί ό Λουπέν.

Δκουρνέυ-Μαρτέν, άναπηδών.—'Α! μη μου όμιλείτε γι' αυτό τό ζών, τόν τιποτένιον!

'Ο Δουξ.— Η Ζερμαίν μου είδειζε τό γράμμα του, είνε περίεργον.

Γκουρνέυ-Μαρτέν.—Τό γράμμα του! Τόν άθλον! Παρ' όλιγον να μου' έλθη άποπληξία.

Ημουσ είδη όταν έξαφνα εισέρχεται ό Φερμίνος και μου δίδει ένα γράμμα...

Φερμίνος, εισερχόμενος.—Κύριε, ένα γράμμα. —Γκουρνέυ-Μαρτέν.— Εύχαριστώ. (Βάζει τά γυαλιά του και κυττάζει τόν φακέλλον). 'Α! Θεέ μου! πίπτει εις τό καθίσμα!

'Ο Δουξ.—Τι!

Γκουρνέυ-Μαρτέν, με πινυμένη φωνή.—Είνε τό ίδιο γράμμα....

'Ο Δουξ.—Είσθε τρελλός!

(Ακολουθεί)

ΜΕΓΑΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΞΕΣΠΑΘΩΜΑΤΟΣ

Η "ΔΑΦΝΗ", ΑΠΟ 1ης ΔΥΓΟΥΣΤΟΥ ΔΕΚΑΕΞΑΞΕΛΙΔΟΣ

ΕΜΠΡΟΣ ΟΛΟΙ ΟΣΟΙ ΑΓΑΠΑΤΕ ΤΗΝ ΔΑΦΝΗΝ

'Η «Δάφνη» μέχρι τούδε έμεινε άπαθή εις τās πανταχόθεν επιθέσεις και ούδόλωσ έδοκε προ- σοχήν τώσιν εις την έκδοσιν νέων έμπορικών, και υπό τώσιν φιλογομικών μόνων, περιοδικών, ούτε εις τάς διπλās έκδόσεις γνωστού έντιμου, άγωνι- ζομένου τόν ύστατον άγώνα ύπάξεως.

'Η «Δάφνη» άπαθή και έχουσα πεποιθήσει επί την έκτιμησιν της κοινωσίας και τών φίλων της, ούτως ούδεμίαν έδειξαν μεταλλαγην, τού- ναριον δέ ηδύηθησαν από τινος κατακλητικώς, έξηκολούθησε την συνετήν πορείαν της, μετα- λάσσα μόνον ήμέραν έκδόσεως και αντί της Πέμπτης έκδίδεται ήδη κατά Τετάρτην, άνήνοσα ούτω ελεύθερον τό στάδιον τού άλληλοσπαραγου μετ'αυτ'όν δύο άντιπάλων.

'Η «Δάφνη» όμως δέν δύναται να μη εύχα- ριστήσ η τούς άναγνώστας και συνδρομητάς της διά την άφοσίωσιν των ταύτην και να μη έκπλη- ρώση τούς πόθους των, έκδομένην τού λοιπού δεκαεξάξελιδος, χρωματιστή, με πληθύν εικότων και φιλολογικής όλης έκκενής.

Ούτω επί τη ευκαιρία της εισόδου της εις τό β'. έτος ή «Δάφνη» αρχίζει από της Ατρώιστου τακτικού και άνελλιπίως δεκαεξάξελιδος, χρωμα- τιστή, με ξερα όλων τών καλλιτέρων λογίων και εικόνας έκαικίους, θέλουσα δέ να ίκανοποιήση τελείως τούς πόθους τών φίλων της, προκηρύσσει σήμερον μίγα ξεσπάθωμα εις τό όποσον προκαλεί όλος και όλας, όσοι και όσαι θέλουσ την «Δάφνην» μεγάλην, την «Δάφνην» νικηφόρον.

Όροι τού ξεσπαθώματος.

Οι όροι τού ξεσπαθώματος είνε απλούστα- τοι, συγχρόως όμως και κερδοφόροι: Δηλαδή:

1) Όσοι εκ των ήδη συνδρομητών μας σπεύσουν να άνανέωσουν τās συνδρομάς των και έμβάσωσι ταύτας μέχρι 15 'Ιουλίου εις τά γραφεία μας, λαμβάνουσι εν λεύκωμα άναμνη- στικόν της έκδρομής Κοιν'πόλεως, δικαιούνται της δημοσιεύσεως δωρεάν τών κλισέ των και λαμβάνουσι ένα κλήρον της γεννησμένης κλη- πώσεως δώρων της «Δάφνης» εις τούς συν- δρομητάς αυτής. λεπτομέρειαν της όποιας πα- ραθέτομεν κατωτέρω.

2) Όσοι εκ των άναγνωστών μας σπεύσωσι να έγγραψουσ συνδρομηται και έμβάσωσι την συνδρομήν αυτών μέχρι 15 'Ιουλίου εις τά γραφεία μας, έχουσι τά αυτά δικαιώματα με τούς της ανωτέρω παραγράφου.

3) Όσοι εκ των άναποκριτών μας κατορ- θύσωσι να έγγραψουσ 10 συνδρομητάς και έμ-

βάσωσι τό αντίτιμον τών συνδρομών των με- χρι 15 'Ιουλίου πλην τών ανωτέρω, δικαιούν- ται και δέκα έτη κλήρων, της δημοσιεύσεως: τού κλισέ των εις τό λεύκωμα της 1ης τού έτους, της δωρεάν λήψεως της «Δάφνης» επί εν έτος και της εν αυτή τη και τφ λεύκωματι δημοσιεύσεως δωρεάν έργων των.

4) Οι έγγραφοτες πλείονας τών 10 πλην τών ανωτέρω προνομίον δικαιούνται της δη- μοσιεύσεως τών κλισέ των εις την α' σελίδα της «Δάφνης» και της εν έκαστω φύλλω της «Δάφνης» επί εν έτος άνελλιπούς δημοσιεύ- σεως έργων των.

5) Οι εκ των άναποκριτών ήμων έγγραφοτες έλάσσονας τών 10, έχουσιν άνάλογα προνόμια προς τούς της 3 παραγράφου άναποκριτάς, άνάλογα τού αριθμού τών έγγραφομένων.

Οι διαθετότες φύλλα και κατορθώνοντες να έξασφαλισουσ μέχρι 15 'Ιουλίου από σήμεραν 1000 φύλλα της «Δάφνης» έχουσι τά αυτά δι- καιώματα με τούς εν τη παραγράφ 4. Οι έλ- λάσσονα τών 1000 πλείονα όμως τών 500 άφο- μοιούται προς τούς εν τη παραγράφ 3, οι έλάσσονα τών 500 πλείονα όμως τών 200 προς τούς εν τη παραγράφ 5 και οι έλάσσονα τών 200 πλείονα όμως τών 100 δικαιούται άπλώς της δημοσιεύσεως τού κλισέ των εν τφ λευ- κώματι και:

7) Όσοι εκ των συνδρομητών μας, τών ό- φειλόντων ήδη τās συνδρομάς των ή τών ό- ποιων ή συνδρομή ήδη έληξε, τά όνόματα τών όποιων θα δημοσιεύσωμεν εις τό μεταπροσχε; φύλλον, σπεύσωσι να πληρώσωσι ταύτην εντός της άνω προθεσμίας, δικαιούνται να συμμετά- σχωσι της κληρώσεως τών δώρων, λαμβάνοντες τό σχετικόν δελτίον συμμετοχής.

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΗΣ ΔΑΦΝΗΣ

'Η «Δάφνη» άναγνωρίζουσα τās θυσίας τών φίλων της και θέλουσα να άνταμειπή αναλό- γως τās ύπηρεσίας αυτών, άπεφάσισε την δια- νομήν εις τούς συμμεροφομένους με τās άνω- τέρω διατάξεις τών κάτωθι δώρων υπό τούς εξής όρους:

Μετα την λήξιν της άνω προθεσμίας, ήτοι 2-3 ήμέρας μετά την 15 'Ιουλίου ένόμιον έκτροπής υπό την προεδρείαν τού κ. Νομάρχου 'Αττικής, άποτελουμένης εκ των κ. κ. Στ. Μερκούρη, Δη- μάργου, Γ. Γενήραση, Φρονόργου, Τφ. Πα- τρικίου, Λιευθινού της Αστυνομίας, τού εισαγ- γελέως 'Αθηνών, τών λογίων κ. κ. Γ. Κονδυλάκη,

ΕΠΑΡΧΙΑΚΑ

ΠΑΤΡΑΙ.—'Η πόλις τών Πατρών, είδε διά γλιωστήν φόρην ευρισκόμενον εις τούς κόλ- πους της, τόν Βασιλέα των 'Ελλήνων, όστις φέρον τό πένθος 'Υψηλούς συγγενούς του, έπε- σκέσθη ταύτην, ήν ιδιαίτερος αγαπή.

Τά της άριζέως τού 'Ανακτος είνε γνωστά εκ των καθημερινών έφημεριδών. Μια όμως εκ των λαμπρών τελετών, που είδε ή πόλις μας κατ'α τās ήμέρας ταύτας, ύπήρξε ή κατά τά εγκαινία τού δημοσίου σκοπευτηρίου, την πα- ρελθούσαν Πέμπτην, όπερ ένδοθεν, είχε ση- μαιοστολισθή και εύποτισθή καταλλήλως και πρό τών σκοπών τού όποιου είχε στηθή και εις τό μέσον σχεδόν έξέρρα, έξωρασθείσα με διά- φορα ζήνη.

Περί τήν 6 μ. μ. ή Α. Μεγαλειότης συνο- δευόμενος από τών ύπασπιστών του και τού κ. Στεφάνου άρκινείται πρό τού γυμναστηρίου, ή μουσική άνακρούει τον Βασιλικόν ύμνον και εν τού μέσω δαιμονιωδών ζητωκραυγών άνέρχεται επί της έξέρρας, τό άριστέρον της όποιας κα- ταλαμβάνει τό διδασκαλικόν σώμα, ενώ το δε- χόν οι λοιποί έπίσημοι: μετά τών κυρίων των.

Μετα τών δοξολογιών οι σκοπευται μάθηται τών δύο Γυμνασίων και της έμπορικής Σχολής

άρχίζουν την σκοποβολήν.

Ο Βασιλεύς παρακολουθεί τούς μαθητάς μετά μεγίστου ένδιαφέροντος και συγχαίρει τόν ευέλπιν νέον 'Ιωάννην Λύγερνόν, μαθητήν της Δ'. τάξεως τού Β'. Γυμνασίου διά την θαυμα- στήν επιτυχίαν του.

Τέλος προχωρεί προς τό κάτω τού γυμναστη- ρίου μέρος και προσφέρει παγωτά εις τās Κυ- ρίας, από τό κυλικέτον, όπερ είγεν αναλάβει ό κ. Βουδούρης.

Περικλής Κανάρης ΚΥΠΙΑΡΙΣΣΙΑ.— Τη άπαιτήσει πολ- λών άθλητών, και λόγω της άνωμαλίας τού καιρού, άνεβλήθησαν οι Παντροφυλιακοί γυμναστικοί άγώνες διά την 6-7 τρέχον- τος μηνός.

Νίκος Δ. Γκουτιούνας

ΔΑΡΙΣΑ 'Από της παρελθούσης εβδομά-δος ήρχισε δίδων παραστάσεις εν τφ έπι- στω Φορηριον νεοετήνω Θεάτρω ό θια- σό Ν. Κυριακίδου—'Ισαβέλλας 'Ιωαννί- δου, ως πρωταγωνιστριας. Καθ' όλην την θερινήν περίοδον ό θίασος θα δόσ η νεώ- λερα και έκλεκτώτερα έργα.

—'Από της 19ης Μαΐου ήλθεν εις τό φώς τό κόσμου τό άγγελούδι τού κ. Νι-

Χρ. Αραλίζη, Μ. Μαρζώκη, Πλ. Ροδοκανάη, τού Λιευθινού μας; τού άρχιυντάκτου μας και τού Προέδρου τού Σύνδουμον τών Συνακτικόν θέλει γίνει ή κλήρωσις τών δώρων, καθ' ήν δια- κόςιοι εκ των συνδρομητών μας θα κερδίσουσι τά εξής:

'Ο 1.) Μίαν πλήρη ένδυμασίαν, μετά πλινυ και ύποδημάτων και τών λοιπών έξαρτημάτων ά- ναλόγως τού φύλου εις ό άνήκει, παραγγελθησο- μένην εις την Στρατιωτικήν 'Ενωσιν και πλη- ροθηρομένην παρ' ήμών.

'Ο 2.) Έν εκατοντάδραχμον

'Ο 3.) Ένα φωτογράφον

'Ο 4.) Ένα σερβίτιο τέιον.

'Ο 5.) 'Υφασμα διά μίαν άνδροικήν ή γυναι- κείαν ένδυμασίαν.

'Ο 6.) Ένα πλινυ παναμά αξίας όχι άνω τών 25 δραχμών.

7-10 'Ανά μίαν κάσαν με 50πούρα 'Εδονάρδου 11-15 » » » 25 » » » 15-20) 'Ανά εν κντίον άρωμάτων.

21-25) » » » » » 26-30) » 5 τετραδάραγμα λαχρία τού Στόλου 31-35) » 4 » » » » » 36-40) » 3 » » » » » 41-45) » 2 » » » » » 46-50) » 1 » » » » » 51-60) » 3 μονιόδραγμα » » » » 61-80) » 2 » » » » » 81-120) » 1 » » » » »

121-140) Δημοσιεύσεως δωρεάν τού κλισέ των 141-145) Κατασκευή » της εικόνας των κλισέ.

146-150) Μεγέθυνσις της φωτογραφίας των.

151-155) Μία έτησια συνδρομή εις τόν 'Καλλι- τέχνην».

156) Έν χρυσόν όρολόγιον

157) » άργυροϋν »

158) Μία χρυσή σιγαροθήκη.

159) » άργυρά »

160) Έν όρολόγιον νικέι.

161) Μία σιγαροθήκη

162) Έν όρολόγιον κοινόν

163-170) Μία σιγαροθήκη κοινή

171-175) Μίαν κάσαν κουρσίνης

176-200) Δύο εισιτήρια θεάτρον πρώτης θέ- σεως.

</



Ευάγ. Καλέσην Βόλον Διόρθωσις ἐγένετο.
Ι. Πρ. Βόλον ἀναμείνω ταχίστην ἀπάντησίν σας ἐπὶ ἐπιστολῆς μου. **Δ. Τσάφον Γύθειον** Ἐπιτολή σας ἐλήφθη ἀργά ὡς καὶ ἐπιταγή, διέκομα ἀποστολὴν χρεώσας ὑμᾶς μόνον μὲ 10 φύλλα 44 ἀριθμοῦ. Ἐλάβατε τὸ δελτίον; **Στέφ. Τζ.** ἐνταῦθα. Ἐλήφθη. Προσεχῶς. **Ι. Σγ. Ρεθύμνον** Ἐδχαριστῶ δι' ἐνεργείας σας, ὡς παραπέτω εἰς σχετικῶν ἔσοπάδωμα πρὸς ἔγγραφὴν συνδρομητῶν. Ἡ τιμὴ τῶν 6 δο. ὠρίστη γενικῶς δι' ὅλους. Δι' ὑμᾶς δύνανται νὰ γείνη ἐξαιρέσεις τις νὰ πληρώσῃτε μόνον 4, ὡς δεῖξει σημεῖα ἐνεργείας αὐτόθι. **Γ. Τσονλ.** Ἄργος Δὲν ἐστειλάτε καὶ τὸ ὄρισθὲν δεκάλεπτον. **Π. Κ. Πάτρας** Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ἐστάλη πρὸς τὴν διεύθυνσιν, ἣν καὶ σεῖς ἀνεφέρατε δηλ. μαθητὴν καὶ πιθανῶς ἐκ τούτου ἢ μὴ λήψῃς αὐτῶν, ἀφοῦ ἄλλως τε βεβαιώτε τοῦτο, δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία. Θεωρῶ τὴν παρεξήγησιν ἀσθενῶν καὶ σὲ παρακαλῶ νὰ ἐργασθῆς ὅσον δύνασαι πλεονέκων ὑπὲρ τῆς «Δάφνης». Δελτίον ἔλαβες; **Μπ. Παπαγγ. Μεσολόγγιον** Θὰ δημοσιευθῆ εἰς τὸ προσεχές. **Ὁρφέα Τυχίδην Ἡράκλειον** Νὰ ἐμβάζετε τὸ ἀντίτιμον εἰς τὸ τέλος ἐκάστον μὲρὸς εἰς χαρτονόμισμα ἢ δι' ἐπιταγῆς. **Ἐντερβάϊ Χιον** Πέντε ψιφοδέλτια φέρονται τὰ ἀρχικὰ στοιχεῖα **Α. Σ.** αὐτόθι οὐδεὶς ἄλλος ὑπάρχει, ἐλπίζομεν εἰς ὑμᾶς. **Α. Χ. Ναύπλιον.** Ἐλήφθη. **Κ. Μ. Χανιά** ἐλήφθη. **Θεσσαλὴν Παρθένον Λάρισσαν.** Ἐλήφθη. **Ντίνον Ἐλατον Κ.** Ἄλ. **Κέρκυραν** Δελτίον ἐστειλά. Περιμένετε τὴν 1ην Αἰγυπτίου καὶ θὰ ἴδῃτε τὰς προόδους τῆς «Δάφνης». Φωτογραφία σας ἐβράδυνε ὡς ἐκ τῆς κακῆς κατασκευῆς τοῦ πρώτου κλισέ. **Α. Ρ.** Ἐνταῦθα. Δελτίον νὰ ἐλθῆτε αὔριον εἰς τὸ γραφεῖον μας ὅπως παραλάβατε 3—8 μ. μ.

ΜΕΓΑΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ
 ΠΡΟΣ ΣΥΝΘΕΣΙΝ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ

Προκηρῶσομεν σήμερον διαγωνισμὸν πρὸς σύνθεσιν διηγήματος ἠθογραφικοῦ ἢ θῶν καὶ ἐθίμων ἐπαρχιακῶν. Θὰ βραβευθῆ τὸ περιέχον τὰ περιεργότερα ἦθη καὶ ἔθιμα καὶ τὸ καλλίτερα γραμμένον.

- Ἔθροι τοῦ Διαγωνισμοῦ**
- 1) Νὰ μὴ ὑπερβαίῃ τὴν σελίδα Δάφνης.
 - 2) Νὰ εἶνε γραμμένον ἐπὶ τοῦ ἐνὸς μέρους τοῦ χάρτου.
 - 3) Νὰ συνοδεύεται ὑπὸ εἰκοσαλέπτου γραμματισμοῦ. καὶ 4) Νὰ ἀποσταλῆ στὰ Γραφεῖά μας τὸ πολὺ μέχρι τῆς 10ης Ἰουνίου. Τῶν μὴ συμμορφωμένων πρὸς τοὺς ἄνω ὅρους τὰ ἔργα θὰ ἀπορριφθῶν.

- Βραβεῖα**
- Τοῦ ἐπιτυχόντος πρῶτον θὰ δημοσιευθῆ ἢ εἰκὼν καὶ τὸ διήγημα, θὰ τῷ δοθῶσι δὲ καὶ 10 δραμαί.
- Τοῦ 2) θὰ δημοσιευθῆ ἢ εἰκὼν, τὸ διήγημα καὶ μίᾳ ἐτησίᾳ συνδρομῇ.
- Τοῦ 3) ἢ εἰκὼν, τὸ διήγημα καὶ μίᾳ ἐξαμηνία.
- Τοῦ 4) ἢ εἰκὼν τὸ διήγημα καὶ μίᾳ τριμηνία.
- Τοῦ 5) ἢ εἰκὼν καὶ τὸ διήγημα.
- Τοῦ 6-10 θὰ σταλῆ τὸ φύλλον δωρεὰν ἐπὶ μίᾳ τριμηνίαν.
- Τοῦ 11-20 θὰ δοθῶσιν ἀνὰ ἓν λεύκωμα ἀναμνηστικὸν. τῆς ἐκδρομῆς τῆς Κωνσταντινπόλεως, περιέχον 100 εἰκόνας.

Β'.
 Ποία εἶναι ἡ ὠραιότερα δεσποινὶς καὶ ὁ ὠραιότερος νέος ἐξ ἐκάστης ἐπαρχιακῆς πό-

λεως τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ;
 Αἱ ἀπαντήσεις συνοδεύονται ὑπὸ 10λέπτου γραμματισμοῦ γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 15 Ἰουνίου.
 Τῆς ὠραιότερας νέας καὶ τοῦ ὠραιότερου νέου θὰ δημοσιευθῆ τὸ κλισέ.

ΑΣΤΕΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

Ὅποιος ἐκ τῶν συνδρομητῶν καὶ ἀναγνωστῶν μας γράρῃ τὸ πνευματώδεστορον ἀστεῖον σὲ 10-15 τὸ πολὺ στίχους καὶ τὸ στεῖλῃ εἰς τὰ γραφεῖά μας ἐντὸς τοῦ ἀρξαμένου μηνὸς μεθ' ἐνὸς εἰκοσαλέπτου γραμματισμοῦ, κερδίζει ὁ μὲν **α'** ἐν ὄρωλόγιον ὁ **β'** μίαν ἐτησίαν συνδρομὴν τῆς Δάφνης ὁ **γ'** μίαν ἐξαμηνίαν ὁ δὲ **δ'** καὶ **ε'** ἀνὰ μίαν τριμηνίαν καὶ ὁ **ς'** καὶ **ι'** ἀνὰ ἓν λεύκωμα τῆς ἐκδρομῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀπάντων τῶν βραβευθέντων θὰ δημοσιευθῶσι καὶ τὰ κλισέ των ἐὰν ἔχωσι τοιαῦτα.
 Ἐμπρὸς λοιπὸν ὄλοι εἰς τὸν ἀστεῖον διαγωνισμὸν.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΠΡΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

Προκηρῶσεται διαγωνισμὸς πρὸς ἀποστολὴν πνευματικῶν ἀσκήσεων, γρίφων κλπ.
 Αἱ ἀποσταλησόμεναι συλλογαὶ δέον νὰ συνοδεύωνται ὑπὸ 25λέπτου γραμματισμοῦ, νὰ μὴ ὑπερβαίνοσι τὰς 12 καὶ νὰ ἀποσταλῶσι τὸ πολὺ μέχρι τῆς 15 Ἰουνίου εἰς τὰ γραφεῖα μας.

ΚΟΛΩΝΙΑ
Μ.Φ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ
 Ἐν Ἀθήναις, Ὁφθαλματρίου 9.
 Ἀριθ. Τηλεφώνου 604
 Ἐν Πειραιεῖ, Φίλωνος 57.
 Ἀριθ. Τηλεφώνου 49.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΑΣΠΡΟΡΡΟΥΤΧΩΝ
 Στοὰ Ἀρσακείου

Τὸ τέλειον ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν Ἐργοστάσιον Ἀσπρορρούτων τῶν κ. κ. Ξεν. Ἀρβαντιδίου καὶ Στεργ. Μουζᾶ ἐπιλοπιτήθη ἐσχάτως με συλλογὴν ἐλλεκτικῶν ὑ.α.σμάτων (σατεχορῶτες καὶ ζεφείρια) διὰ ὑποκάμισα καὶ ἐσώβρακα. Αἱ διδόμεναι εἰς αὐτὸ παραγγελίαι ἢ μίᾳ διαδέχεται τὴν ἄλλην καὶ οὕτω τὸ ἀνωτέρω ἐργοστάσιον ὀλιγὰς τὰς ὥρας τῆς ἡμέρας γέμει πελατῶν.
 Ἄς τρεῖς ἢ νεολαία τῆς πρωτευούσης νὰ παραγγείλῃ τὰ καλοκαίρινα χρωματιστὰ ὑποκάμισα τῆς.

1— Στοὰ Ἀρσακείου—1

Πρὸς τοὺς κ. κ. ΥΔΡΟΛΗΠΤΑΣ

Ἀρξαμένων ἐργασιῶν πρὸς καθορισμὸν τοῦ Ἀδριατικοῦ ὑδραγωγείου, καθίσταται γνωστὸν εἰς τοὺς κ. κ. ὑδρολήπτας τῆς πόλεως διὰ δις τῆς ἐβδομάδος ἦτοι κατὰ Τρίτην καὶ Παρασκευὴν ἀπὸ τῆς 7 π. μ. μέχρι τῆς 7 μ. μ. δὲν θὰ διοχετεύηται ἢ αὐτὴ ποσότης ὕδατος εἰς τὰς οἰκίας αὐτῶν, παρακαλοῦνται δὲ οὗτοι ὅπως προμηθεύωνται ἀφθονώτερον ὕδωρ ἵνα ἐπαρκῆ εἰς τὴν προσωρινὴν ἐλάττωσιν αὐνοῦ κατὰ τὰς δύο ταύτας ἡμέρας ἢ μικρὰ αὐτὴ καθυστέρησις δὲν θὰ διαρκέσῃ ἐπὶ πολὺ.
 (Ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ ὑδραυλικοῦ τμήματος τοῦ Δήμου Ἀθηναίων)

ΤΗΝ ΣΟΚΟΛΑΤᾶ ΣΑΣ

Νὰ προμηθεύεσθε μόνον ἀπὸ τὸ Ζαχαροπλαστεῖον τοῦ κ. ΖΑΒΟΡΙΤΟΥ (Πλατεία Συντάγματος), εἰς τὸ ὁποῖον εὐρίσκει κανεὶς καὶ τὰ ὠραιότερα καὶ ἀγνότερα γλυκίσματα.

ΤΥΠΟΙΣ Μ. ΚΑΡΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
 Ὀδὸς Παπαρηγοπούλου ἀριθ. 9

Η ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ
ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
ΔΗΛΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ

- Ἐνοικιάζονται ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. τὰ ἑξῆς ἀκίνητα
- 1) Οἰκία ὁδὸς Εὐριπίδου, 14, ἐνοικιαστῆς Κεφαλ. Ἀδελφότης.
 - 2) Οἰκία ὁδὸς Εὐριπίδου 16, ἐνοικιαστῆς Μ. Μαρκότσας.
 - 3) Μαγαζεῖον τῆς αὐτῆς οἰκίας, ἐνοικιαστῆς Κολαῖτης (συμβολαιογράφος).
 - 4) Ἔτερον Μαγαζεῖον τῆς αὐτῆς οἰκίας, ἐνοικιαστῆς Παπαντωνόπουλος.
 - 5) Οἰκία καὶ Μαγαζεῖα ὁδὸς Αἰόλου 65 ἐνοικιαστῆς Φερετόπουλος.
 - 6) Οἰκία ὁδὸς Αἰόλου 90, ἐνοικιαστῆς Κατσιλίβας.
 - 7) Οἰκία ὁδὸς Εὐριπίδου 38, ἐνοικιαστῆς «Διάπλασις Παιδῶν».
 - 8) Μαγαζεῖον τῆς αὐτῆς οἰκίας, ἐνοικιαστῆς Φαρακούκης.
 - 9) Μεσαῖον καὶ κάτω πάτωμα οἰκίας ὁδοῦ Ἰπποκράτους 20, ἐνοικιαστῆς Βασιλάς καὶ Γιαγκάκης.
 - 10) Οἰκία ὁδὸς Τρικουπῆ, ἐνοικιαστῆς Παπαφλέσσας.
 - 11) Μαγαζεῖον οἰκίας (πρῶην Μαντζούνη) ἀπέναντι ὑπουργείου Οἰκονομικῶν ἐνοικιαστῆς Σαλίμπας κουρούς.
 - 12) Οἰκία (πρῶην Μαγούση) ὁδὸς Σοφοκλέους, ἄνω πάτωμα καὶ μεσαῖον, ἐνοικιαστῆς «Ἑλληνισμός» καὶ Στέλλα Δημητρίου.
 - 13) Μαγαζεῖον τῆς αὐτῆς οἰκίας, ἐνοικιαστῆς Γρηγορόπουλος (συμβολαιογράφος).
 - 14) Ἔτερον Μαγαζεῖον τῆς αὐτῆς οἰκίας ἐνοικιαστῆς Κωστόπουλος.
 - 15) Οἰκία καὶ μαγαζεῖα ὁδὸς Πανός (πρῶην Βαρούκα), ἐνοικιαστῆς Σοφιανόπουλος.
 - 16) Οἰκία ὁδὸς Βαλτετσίου καὶ Μαυρομιχάλη (πρῶην Ἀντωνιάδου) τρία πατώματα, ἐνοικιαστῆς Τζερός, Μπαλάσκας Κρίστης.
 - 17) Οἰκία ὁδὸς Μεθώνης 66, (πρῶην Ἀντωνιάδου), ἐνοικιαστῆς Βαρότσας.
 - 18) Οἰκία ὁδὸς Πλαπούτα 2 πατώματα (πρῶην Ἀντωνιάδου,) κάτω πατώματος ἐνοικιαστῆς Ἀλεξάνδρου.
 - 19) Οἰκία ὁδὸς Σταδίου καὶ Ὁφθαλματρίου ἐνοικιαστῆς Σημος διευθυντῆς «Πατρίδος».
 - 20) Μαγαζεῖον τῆς αὐτῆς οἰκίας, ἐνοικιαστῆς Ἀβραμόπουλος.
 - 21) Ἔτερον μαγαζεῖον τῆς αὐτῆς οἰκίας ἐνοικιαστῆς Βασιλόπουλος.
 - 22) Οἰκία ὁδὸς Αἰόλου 177, ἐνοικιαστῆς Δημόπουλος.
 - 23) Μαγαζεῖον ὑπόγειον ὑπὸ τὴν Στοάν τῆς αὐτῆς οἰκίας ἐνοικιαστῆς Ἀρβανιτῆς.
 - 24) Ἔτερον μαγαζεῖον ὑπὸ τὴν Στοάν, ἐνοικιαστῆς Παρασκευόπουλος.
 - 25) Οἰκία ὁδὸς Λεωνίδου 24, ἐνοικιαστῆς Μπιστάς.
 - 26) Λατομεῖον εἰς θέσιν Τουρκοβούνια.
 - 27) Ἄγροι εἰς θέσεις Κυψέλην, Παγκράτι, Ν. Λίβια.

Ν. Φαλήρον

- 1) Οἰκία παρὰ τὴν ἀγορὰν, ἐνοικιαστῆς Κουκούλης φαρμακοποιός.
- 2) Οἰκία ὁδὸς Δημητρίου Φαληρέως, ἐνοικιαστῆς Εὐγενία Γκιούρτη.

Πειραιῶς

- 1) Οἰκία ὁδὸς Ἀθηνᾶς 1, ἐνοικιαστῆς Κ. Τζελέπης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17ῃ Μαΐου 1910.
ΟΠΡΥΤΑΝΙΣ
Ν. Χ. Ἀποστολίδης.

Οἱ πάσχοντες νοσήματα
ΟΦΘΑΛΜΙΚΑ
 Τραχώματα, καταρράκτην, τριχίασιν, ἀλλοθωρίαν, κλπ. Θεραπεύονται ἐν τῇ τελείᾳ ὀφθαλμολογικῇ κλινικῇ
ΤΟΥ ΥΦΗΓΗΤΟΥ
 τῆς ὀφθαλμολογίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ
ΣΠΗΛΙΟΥ ΧΑΡΑΜΗ
 Ἐν τῇ Ὁφθαλμολογικῇ σχολῇ τῶν Παρισίων σπουδάζαντος.
20—Ὀδὸς Πειραιῶς—20